

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' במדבר כ"ה אייר תשפ"ב

החברותא בטען פנימי לחברים גליון מס' 683

פנינים יקרים

במדבר סיני באהל מועד (א, א) דברי ה' אל משה במדבר סיני היה דוקא אחר סיום ספר ויקרא שהסתיים במילים אלה המצוות אשר ציווה את משה, זאת שבחר ה' בעם ישראל לקבל את התורה משום מידת הענוה המיוחד שבהם. (חומת אנך)

במדבר סיני באהל מועד (א, א) רבינו אפרים כתב בתיבות במדבר סיני הגימטריא "בשלום" ובא לרמוז כי מיום שיצאו ישראל ממצרים היו נוסעים בקטטה לריב כפרש"י עה"פ ויחן שם ישראל נגד ההר (שמות יט, ב) כאיש אחד בלב אחד, פירושו בהגיעם אל מדבר סיני מול הר סיני הגיעו למצב של אחדות. (נחל קדומים)

במדבר סיני (א, א) פרש"י מתוך חיבתן לפניו מונה אותם בכל שעה, השפ"ח מקשה הלא המשכן הוקם באחד בניסן ולמה לא מנאן עד אחד באייר? ויש לומר דאחר והשראת השכינה מאחד בניסן עלה והתעלה בכל יום, נמצא שבכל יום נתעלו יותר עד שהגיע האחד שבחדש אייר שהתעלו במדה נכרת שכבר נשתנו לטובה וגברה חיבתן.

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באחד לחודש השני וכו' (א, א) פירוש שהיו ישראל בבחינת מדבר סיני בחינה אמונה ובטחון כמאמר הכתוב (ירמיה ב) לכתך אחרי במדבר ועי"ז באו לבחינת אהל מועד פירוש שנעשו ישראל בעצמן לבחינת אהל מועד, ומפרש הפסוק עוד יותר נאמר באחד לחודש השני פירוש מאין היה להם כח זה לבא לבחינת אהל מועד? ואמר הכתוב באחד לחדש השני פירוש מן המן שניתן להם בחודש השני ועי"ז נתחזק בהם בחינת אמונה ובטחון שהאמינו בה' ובטחו בו. (כת עין)

וידבר ה' אל משה במדבר סיני וכו' (א, א) איתא במדרש זה שאמר הכתוב משפטיו תהום רבה וגו', המחקרים שאלו מאחר שהשי"ת הוא עצם פשוט ולא שייך בו שום שנוי שמחה כעם ומאתו לא תצא הרעות רק הטוב, א"כ איך מגיע המושג עונש וכד' ותירצו שהשינוי בא מצד המקבלים, וזהו והשבות אל לבבך שה' מדת הרחמים הוא בעצם מדת הדין והבן. (תהילה לדוד)

כל זכר לגלגלותם (א, ב) כלל ישראל שקולים כל אחד באיכותם כמספר אנשים, כשמנה משה רבינו את בני ישראל הסתפק כיצד יוכל למנותם, הרי אינו יודע לכוון את ערכו של כל אחד ואחד, לכן השיבו הקב"ה תמנה אותם לגולגלותם דהיינו לפי כמותם ולא כפי איכותם כי במהות הגולגולת כולם שווין. (פני דוד)

איש איש למטה (א, ד) הלשון מטה ושבת הם משמעות אחת, ובספר השרשים לרד"ק מפרש כי המשפחה שבת ומטה (לשון משען) כל אחד לחבירו מבני המשפחה. (איילת השחר)

תפקדו אותם (א, א) חזר לומר כן ולא הספיק במה שקדם לומר שאו את ראש וכו', להעירך בכוונת אומרו שאו שיכון על פי דבריהם (ילקוט) שאמרו שנתקנאו אומות העולם בישראל מה ראו להתקרב וכו' הרי כי יקפיד ה' על היחס וישפל כל החסר ספר איקונין לזה כשבא ה' לצוות לפקד בני ישראל קדם לומר שאו לשון נשיאות ורוממות למצא לכל אחד ספר איקונין וכו'.

הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא וכו' בן עשרים לרדוף כמו שכתוב מבן עשרים שנה כל יוצאי צבא (א, לב) , ובן שלשים לכת כמו שנאמר בלויים (להלן ד, ג) מבן שלשים.

ואת כל העדה וגו' באחד לחודש (א, יח) יודיע הכתוב כי ביום עצמו נקהלו היהודים על הדבר, והדבר יגיד שכל אחד היה לו יחוסו אצלו בלא טרח, הראיה והעדות גם שבו ביום הוכרו היחוסין של כולן והוא אומרו ויתילדו סמוך למאמר באחד לחודש וגו'.

אגרת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

יום ה' ר"ח ניסן התשל"ה

לחברי היקר הנאמן והאהוב... נ"י השלום
והברכה!

מאד שמחתי לקבל מכתבך. עברתי עליו הרבה פעמים, כי רציתי ללמוד ממך ומצערך את עומק ידיעת ורגש הבורא יתברך שמו. כמובן שגם כל אחד ואני בתוכם יכול לחיות ע"י צערו את צער חברו. אך מכתבך הוסיף לי ביתר בהירות לראות איך שעובר על האדם עליות וירידות. וכל אלו הרי הם סיבות הצריכות להוליך לתכלית העיקר, שהוא לחיות בפחד של הסכנה לא להיכנע למציאות החיים. שהרי דבר ידוע כי חיינו וכל נשימה ונשימה נובעים מן הקדושה, שהו בוראנו ויוצר כל העולמות. וזאת בכדי שנוכה לחיות אתו יתברך בצל כנפי השכינה בבחינת "כנשר יעיר קינו על גוזליו ירחף" (דברים לב, יא). ומובן שתפקידו של הקדושה הוא להביא אותנו אל תכלית העיקר להיות קשורים עם המציאות שממנו נוצרנו וכל העולמות. שהרי מציאות הקדושה היא בהעלמה ולא בבחינת גוף ועל כן גם בקשר שלנו עם הקדושה הוא בבחינת נפש בנפש בבחינת "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי" (תהילים קלא, ב). וכל רצונו של ה' הוא שנעלה במדרגות עד שנגיע לכך שחיינו הם מציאות עפר ואפר בבחינת מה. כשם שהמלאכים שאלו את הבורא מה אנוש המביא חורבנות לעולם.

אלא שלא מחשבות המלאכים מחשבות ה', שעלה במחשבתו לברוא את העולם, וסוף מעשה במחשבה תחילה, שראה ה' כביכול

שהוא ייהנה מהעולם יותר מאשר ייהנו הברואים ממציאות העולם שברא. ואילו אותנו ברא לשם תכלית שנתן לה' תענוגיו וזה יהיה אם אנו באים להבנה עמוקה ולתכלית שלימות הביטול לה'. וזה בבחינת יותר ממה שהעגל רוצה לינוק, הפרה רוצה להניק. וכיון שאנחנו הגענו שבכל דור ודור היו כאלה שהגיעו לרצון בוראנו לתת לו תענוגיו, אפילו מדרגות מספרות של ברזל כמו שהיה אצל רבי עקיבא. ובוזה נוכח לעולם שזה בלתי אפשרי שיש מציאות שקיימת בלי רצון העליון. כשם שכוס בלי מים אינו יכול לרוות צימאון, כך בלעדי כוח ה' לא נוכל לנשום נשימתנו.

ואנחנו חיים בדור יתום, אלא שבוודאי ה' בחר לו כאלו שיפקירו עצמם עם קבלת ייסורים באהבה. ובאמת זה שה' שולח ייסורים לאדם זה בחשבון. וה' נותן לאדם ייסורים במידה כזו שהוא יוכל לסבול אותם. כשם שהאמא כשהיא שולחת את ילדה להביא דבר מה, היא מלבישה אותו היטב היטב לבל יצטנן ויחלה. לפיכך השם יתברך מלביש את האדם בלבוש שיוכל לשאת את ייסוריו. אלא שצריכין לבקש מה' שהדמיונות שלנו הבאים להפחידנו, לא יבואו בשטף מים רבים.

ואם נשים אל לבנו הקורות עם יוסף הצדיק, דוד המלך, רבי עקיבא, רבי שמעון בר יוחאי, שה' לא מעניש את האדם ולא מביאו לכליה, אלא נותן לו במידה שיוכל לשאת לפי כוחותיו.

אני מאמין שאתה זכית לנשמה כנשמותיהם, ובגלל זה אתה עובר את הייסורים, אבל את

אגרת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

כבר דורך על שבילים שהם סללו, זכותם מגינה עליך.

ולא יארע לך שום תקלה במה שאתה עובר ואין לך מה לפחד. ודע לך כי אי אפשר בלי זה להגיע למחוז חפצנו ולשלימות שורש נשמתנו. אבל לבסוף מגיעים אנחנו מהחושך שזה תהו ובהו של הבריאה לאור המוכן לצדיקים. שלא כל אחד יכול לזכות לאור הזה בלי שיעבור את הניסיונות שעוברים עליו. ושעוברים הייסורים בוודאי זוכים לחיות עם יתרון האור - האור של משיח, הוא יתרון של חושך הייסורים והניסיונות.

ואני מאמין שהי' יראה לך את האור של אלו שחיים עם עטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה, ותקוותי כי חלקך יהיה עמהם. וכל דיבורי הכל יכול. אני חושב גם שיינתן לתת לך סיפוק מספיק שיאפשר לך להמשיך ולחיות בדרכי האמונה השלימה. ואם תרצה תוכל להיווכח מהחברים שהאמינו כי הי' מזכה לי הדיבורים הנכונים ולכל אחד שולח ישועתו השלימה והמבוקשת.

ושאל נא את חברינו היקר... שיחי', שזכה לחתונתו. הוא טלפן אלי וגם אמא שלו, ושניהם אמרו שמה שדיברתי אליהם הי' קיים.

רק חבל מאד שאנו לא מאוחדים ומקושרים בזמן הכאב העמוק לא להיכנע לשטן שהוא שליח הבורא שהוא רוצה להשמיד אותנו, להרחיק לבנו מבוראנו. לכן עלינו לחיות ולראות שהקב"ה מסבב סיבות בזמן בניסיון החזק והכאב העמוק, ונותן לנו כוח להתגבר, ואינו נותן ביד שונאנו לגמור את תענוגו המלא להיות שליט עלינו. אלא שאנו

מסוכנים בכל נשימה ונשימה שלא נצא מעצם הרחמים שזה עצם הקדושה. וסוף הכבוד לבוא כמו שכל החברים עברו וקיבלו שאיפתם. לזאת עלינו לבקש מהי', שיינתן לנו שנשאר ביחד בשמחה עם מאבקים, אבל לא לשטף מים רבים, עד שיוריד לנו את הבית השלישי שזה יהיה מאש וזה יבוא מתפילתנו שנתפלל בחיל וברעדה מתוך התפשטות הגשמי כעולה וכקרבת שזה כליל תקטר עד כי תפילתנו יהיו בבחינת ונשלמה פרים שפתינו. ונזכה כולנו יחד להיות תחת כנפי השכינה בשלימות בית שלישי עם קיבוץ כל הנדחים שלא יחסר כל ניצוץ שהשיג את שלימותו.

וזה תלוי הרבה מהשורש שלך שהי' חנן לך נשמה כזאת טהורה וקדושה. ובעקשנות שלך נזכה מעבודתך שהיא מלאת שמחה, וזה ייתן לך שתזכה להיות עם הבורא שאצלו עוז וחדווה במקומו.

ועל ידי כך נזכה שכל הנדחים בדורנו יתקבצו, וימר צער הפרט והכלל, ואז ניווכח שצערנו לא היה בחינם רק לתועלת עצמנו. ואשריך חבר נאמן שזכית לעולם כזה שזה עולם הנצחי.

... היקר! אבקש את סליחתך על האיחור במשלוח מכתבי. אך האמן לי שממש לא יכולתי לכתוב מוקדם מפאת העומס הרב מאד שהיה עלי. ואני בטוח שבתור חבר נאמן תבין גם את הייסורים שלי.

חברך הרוצה לזכות להשתתפות בצערך ומקווה שתצא מזה לאור אין סוף ושתהיה תחת חסות בורא עולם.

המשך פנינים יקרים

בני נפתלי וכו' (א, מב) במנין השבטים כולם נאמר לבני ואילו במנין שבטו של נפתלי נאמר בני נפתלי, מדוע? הרב צבי הירש מרבני פולין מישב שבעצם המנין של נפתלי היה מיותר כי כבר במנין הראשון יכלו לדעת את מניינו, וא"כ למה בכל זאת נמנו גם הם על ידי נתינת שקליהם, אלא שגם הם יתחברו לכלל ישראל בדרך מנינם, וזהו שאו את כל עדת בני ישראל - ראש כל עדת כל אחד ואחד מישראל במספר שמות בהשפעת השכינה עליהם.

ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם (ב, יז) לכאורה תיבות איש על ידו המה מיותרים, אך נ"ל שהתורה הקדושה מורה דרך בעבודת השי"ת שעיקר בחינת אהל בשביל השכינה ועיקר השכינה בשביל העונה היינו להבין ולהשכיל שהכל הוא מצד חסדו יתברך ולא מצד מעשיו, ובחינת עונה זו הוא בחינת דעת ודעת הוא לשון התחברות, וזהו כאשר יחנו פירושו כאשר מחנין ומשפיעים בבחינת הדעת שהוא העונה כן יסעו על ידו שהוא אותיות יו"ד שמרמז על בחינת עונה נקודה קטנה דלית בה חיוור כלל, מקורו בוחר שה"ש ס"מ.

ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות, כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם (ב, יז) הענין דכבוד לא שייך רק כשהם במקום מלך הכבוד, או היה יהודה בכור לדגלים וראובן שני לו ואין מכבדים אלא במקום מכובד.

והיו לי הלויים אני ה' (ג, מה) הכוונה במאמר אני ה' לומר שהגם שאמרו רז"ל עתידה עבודה שתחזור לבכורות לא ירדו הלויים מהיות לה' - והוא אומרו והיו לי אני ה' כשם ששמי לעולם ועד כמו כן יהיו לי הלויים.

קח את הלויים (ג, מה) בבכורות דף ד "ואהרן" שלא היה באותו המנין לא לפקע דתניא למה נקוד על ואהרן שלא היה באותו מנין, והמעם שהלויים פקעו הבכורות מפני שהבכורות הפסידו ע"י העגל אם כן אהרן שהיה נפגם במעשה העגל כמשי"כ ובאהרן התאנף ה' לכן לא היה מפקיע בפדיונו את הבכורים ודו"ק. (משך חכמה)

כה תברכו את בני ישראל אמור להם יברכך וכו' (ז, כג) בלשון פניית הקב"ה כה תברכו בלשון רבים והברכה עצמה יברכך בלשון יחיד מרמז שאם ח"ו יהיו במצב שלא יזכו כלל ישראל לאחדות ביניהם אז יברכך ה' אף שהוא בלשון יחיד אך הסיוס וישם לך שלום שתזכו כולם למידת האחדות.

ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם (ז, כז) איתא בספרי (ראה יב, ו) דממקרא זה ילפינן שהכהנים מברכים במקדש, ובגבולין מניין? ת"ל בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך (שמות כ, כד) ונראה לבאר דבמקדש אומרים השם ככתיבתו והוא הנקרא "שמי" אבל בגבולין אינו אלא בכינוי שאינו אלא זכר לשם, זה שמי וזה זכרי, וזהו ושמו את שמי במקדש שאומרים את השם ככתיבתו ובגבולין מניין? מדכתיב אזכיר! (הגר"א)

ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש עליהם בכתף ישאו (ט, יז) ונבאר מצוה ועשו בדי עצי שיטים - לא יסורו ממנו. וגם נבאר טעם לא יסורו ממנו שהוא נגד הסברא כי הבדים צריכים רק לשאת הארון ממקום למקום משא"כ כשעומד במקום אחד. וצ"ל דהנה מצינו כי נושאי הארון היה הארון נושא את נושאי ובלבד שלא יסורו ממנו להיות מחובר לארון שהוא הת"ח ואז נושא את נושאי.

ביום השלישי נשיא לבני זבולון אליאב בן חלן (ז, כד) למה זכה זבולון להקריב שלישי לנשיאים לפי שחיבב את התורה והרחיב ידו לפזר ממנו ליששכר כדי שלא יצטרך שבט יששכר לפרנסה ולא יתבטל בלעסוק בתורה לפיכך זכה זבולון להיות שותף לתורה והיה חברו של יששכר.

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

